

Pojęcia stosowane w statystyce publicznej

Jednostki reintegracji społeczno-zawodowej

Nazwa angielska: [Social and professional reintegration units](#)

Definicja:

Jednostki organizacyjne, nieposiadające odrębnej osobowości prawnej, prowadzące działalność reintegracyjną skierowaną do osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, prowadzone przez organizacje non-profit, jednostki samorządu terytorialnego lub inne podmioty, np. spółdzielnie socjalne.

Do jednostek reintegracyjnych zaliczane są: centra integracji społecznej (CIS), kluby integracji społecznej (KIS), zakłady aktywności zawodowej (ZAZ), warsztaty terapii zajęciowej (WTZ).

Dodatkowe wyjaśnienia metodologiczne:

Centrum integracji społecznej jest placówką o charakterze edukacyjnym, której status nadaje wojewoda, w której jednym z elementów edukacji może być praca uczestników w ramach zatrudniania socjalnego. Uczestnikami zajęć w CIS są osoby zagrożone wykluczeniem społecznym w szczególności długotrwale bezrobotne, bezdomne, niepełnosprawne, uzależnione od alkoholu i narkotyków (po zakończonej terapii), chore psychicznie, zwalniane z zakładów karnych oraz uchodźcy. Celem działań jest odbudowanie umiejętności pełnienia ról społecznych oraz stworzenie zdolności do samodzielnego świadczenia pracy na rynku pracy.

Klub integracji społecznej udziela pomocy osobom indywidualnym oraz ich rodzinom w odbudowywaniu i podtrzymywaniu umiejętności uczestnictwa w życiu społeczności lokalnej, w powrocie do pełnienia ról społecznych oraz w podniesieniu kwalifikacji zawodowych. KIS z założenia powinien być otwarty na potrzeby lokalnego środowiska i starać się dopasować swoim zakresem świadczonych usług i działaniem do potrzeb wszystkich grup zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Zakład aktywności zawodowej jest jednostką reintegracyjną, której status nadaje wojewoda, łączącą rehabilitację społeczno-zawodową osób niepełnosprawnych z prowadzeniem działalności gospodarczej. ZAZ tworzy miejsca pracy dla osób z orzeczoną niepełnosprawnością i posiada wymóg zatrudniania wśród ogółu zatrudnionych co najmniej 70% osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności lub z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, jeżeli stwierdzono u nich autyzm, upośledzenie umysłowe lub chorobę psychiczną.

Warsztat terapii zajęciowej jest placówką mającą wspomagać proces rehabilitacji społecznej i zawodowej

osób niepełnosprawnych w zakresie rozwijania umiejętności wykonywania czynności życia codziennego oraz pozyskania lub przywrócenia umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia. Uczestnikami WTZ są osoby niepełnosprawne intelektualnie bądź ruchowo, posiadające orzeczenie o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz z wpisanym w orzeczeniu wskazaniem do terapii zajęciowej. Działalność WTZ nie ma charakteru zarobkowego.

Źródło definicji:

- Zeszyt metodologiczny. Działalność integracyjna podmiotów gospodarki społecznej.

Autor: Główny Urząd Statystyczny

Miejsce publikacji: Warszawa 2020 r.

Dziedzina:

Gospodarka społeczna

Jednostka odpowiedzialna merytorycznie:

GUS - Departament Badań Społecznych i Rynku Pracy

e-mail: Sekretariat-SP@stat.gov.pl